

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetés: évi 10 frt., félévre 6 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy hóra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

Felolós szerkesztő

Koncz Ákos.

Kiadó s laptulajdonos.

Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
 Adóhivatás: Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
 Hirdetések a legmersebbel arszamitás mellett vétetnek fe
 Egyes szám 4 kr.

A főszolgabírák és az aratás.

Debreczen, julius 10.

(K.—cz.) Az aratás az egész országban javában folyik és mint a közgazdasági jelentésekből olvashatjuk, jó közepes termés várható.

A sztrájkolók nagyrésze is munkához látott, részint mivel belátta, hogy tulkövetelésekkel nem ér célzt, részint mivel az éhség és az inségre való gondolat kiverik a megtévesztett agyából azokat a beteges eszméket, melyeket a konkolyhintők adtak be szavakkal és írásban a magyar munkásembernek.

Az ország különböző részében az elégedetlenség most is megpróbálják a szerződés felbontását, sőt itt ott megtagadták a megkezdett munka bevezését, de mivel Mezőhegyes bőven adja az ott összpontosított munkás erőt, részint mivel az öszttermelők is jobb bért adtak, vigan folyik a munka s ha az idő kedvező lesz, úgy két-három hét múlva be lesz végezve az aratás.

A birtokosok és munkások közt létrejött egyezés megkötésében nagy részük van a közigazgatás mandatóriusainak; a főszolgabíráknak, kik lankadatlan buzgalommal, körültekintéssel, a viszonyok mérlegelésével és tapintattal igyekeztek az itt-ott gyűrűző és csapkodó hullámokat elsimítani. Ők ugyszólván a nép közt élnek, ismerik életét, a munkáskéz becsét, a magyar nép eszejárását és így módjukban

van orvosolni azon bajokat, melyek itt-ott mutatkoznak. A magyar főszolgabírák nem is mulasztották el a szociális bajok okait kutatni s míg azok ellenében, kik ok nélkül lázongtak, a legszigorubb rendszabályokat alkalmazták, másrészt azon birtokosokat, kik a becsületesen teljesített munkafejében eddig hitvány bért adtak figyelmeztették az emberségesebb bánásmódra, megmagyarázván egyben nekik, hogy méltó a munkás az ő bérére. A szép bánásmód, a kölcsönös felvilágosítások, az ellentétek kisimítása lassan-lassan békét hozott a lázongók közé, belátták, hogy a csillogó ígéretek, melyekkel becsületes lelküket elvakították pusztán álmok, melyek nem teljednek sohasem, míg ha a dolog boldogabb végét megfogják, a magyar gazdák tisztos megélhetést nyujtanak cserébe a nekik teljesítendő munka fejében.

Csak a gonoszlelkű lázítókat kell szigoruan büntetni s akkor nem lesz veszedelmessé válható szociális kérdés, melynek elmérgesedése éppen a munkásosztálynak ártana legtöbbet, mert nemcsak nyugalmától fosztaná meg, hanem kenyerétől is és ártatlan családját merő daczból és délibábok kergetésével nyomorba döntené.

Ezt pedig nem akarhatja az eddig szorgalmasan dolgozó magyar munkás, ki eddig azt tapasztalta, hogy verejtékes munkáját megfizetik azok, kiket a Gondviselés bő javakkal áldott meg. S ha itt-ott akad gazda, ki munkásainak nem fizet a becsületesen teljesített munka arányában, ettől

ne ijedjen meg a becsületesen dolgozó munkás ember, mert a törvény az ő jogait is biztosítja és oltalmat találhat mindenkor a méltánytalanság és igazságtalansággal szemben. Békés uton biztosíthatja igazait, de erőszakkal kenyeret adó munkáján kívül a becsületet is elveszti.

Az aratás nyugodt menete most már országszerte biztosítva van s az a kis csoport, mely most tulköveteléseinek nem teljesítése miatt sztrájkol, mihamarabb észre tér, főleg ha meggondolja, hogy eljő a tél s nem lesz betevő falatja sem magának, sem családjának. Az éhség pedig nagy tanító mester, lehüti a felizgatott kedélyt, az ember vad természetét megszelidíti és ráveszi, hogy az eldobott kaszát vagy kapát újra felvegye.

A főszolgabírók pedig megérdemlik, hogy elismerésünket fejezzük ki irántuk, mert tapintatos és odaadó működésükkel ujjalag beigazolták, hogy ők a vármegyei közigazgatás nagy gépezetének nélkülözhetetlen kerekerei.

A szomszédból.

A prágai Politik bécsi megbízható forrásból arról értesül, hogy a vezető osztrák politikusok augusztus hó végén Bécsben összejönnek, hogy a politikai helyzet jövődjé alapját megtalálják, a melyre azután a további terveket építeni lehetne.

A reichsráthot szeptember második felében, vagy október elejére okvetlenül összehívják a delegációk megválasztása czéljából. A baloldal taktikájától fog aztán függni, hogy

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZAJA.

Az almavirág.

Irta: Molnár Ferencz.

Virágos kertben, virágos bokrok közt, most amikor már lehullott a halovány szírompehely az almafáról és ott borítja a gyepet, mint valami illatos, tündérvilágból hullott gyöngye hópihe, hogy mar ott zümmög a méhe a virágaborult bokrok fölött, hogy fehérbe, rózsaszinbe és halavány zöldbe öltöztek a gyümölcsfák a lugas mögött, most jut eszembe a mamzell Clairette szomorú története.

As almafák kivirágoztak az idén is és kivirágoznak jövőre, meg azután is mind'g... Tavasz párák szállanak föl a földből és elshannak a Clairette sirja fölött, ahol nincs más virág, mint az a néhány elszáradt, valaha édes illatu almavirágos ág, amit a masamódleányok vittek oda ki kora tavasszal.

Elhervadtak, elhaltak, mint a szegény Clairette, napsugaros tavaszon.

Febérpárnás ágyában, amikor koczkat rajzolt a dunnára a déli napsugár, belopódzva a kis négyszögletes ablakon, megmozdul mamzell Clairette.

Sovány, fehér karját fölemelte és révedező, bizonytalan mozdulattal emelte ki a székre tett pohárból az almavirágot. Be akarta szívni az illatát, de amíg remegő gyöngye kezével az arczáig vitte, lehullott a halovány szirma. Ott hevert aztán a dunnán az a né-

hány rózsaszínű, lehelletkönnyű szírom és csak a porzós, megtépett szálnak szivta be édes illatát mamzell Clairette. Lehunyta a szemét és amint szivta, valami szerelmes borzongás remegtette meg sovány beteg testét; halovány orcáján pir gyult ki; kitágultak az orezimpai és összeharapta az ajakát. Aztán így, még mindig göresösen szorítva a megtépett virágzatot, halkán szólt:

— Nyissatok ki az ablakot.

A két kisirt szemű, borzas masamódleány, aki csupa jó szívből ott virasztott a mamzell ágya mellett, egyszerre ugrott az ablakhoz, hogy bebocsássa a friss levegőt. És amint az első derüs napfénytől üde lehellet besuhant a vasrácsos kis nyíláson, szegéy beteg mamzell fölült az ágyában, elsimította haját a homlokáról és bágyadt mosolylyal, teli tudóval szivni kezdte, mintha nem is a zsbírus-utca udvaráról, hanem valami almavirágos tündérkertből lebbent volna oda. Aztán köhögni kezdett és visszaesett a párnájára.

— Csukjátok be... csukd be Marika suttogta fuidokolva. Aztán nagyot sóhajtott és mélységesen szomorú mosolylyal tette hozzá:

— Meg fogok én halni, Marika... pedig most virágoznak az almafák.

Mit tudta azt Marika, a borzas masamódleány, vagy Jutka, aki ott sirdogált a sarkokban, hogy miért szereti úgy az almavirágot a mamzell.

Csak azt tudták, hogy a mamzell beteg és azért a Verona szolgál ki a zsbírus-utcai kis boltban, amelyik ott szorong a többi kö-

zött, amelynek az ajtajában éppen úgy állnak a kartonruhás, borzoshajú lányok vajakenyeret majszolva, mint a többiben, s amelynek a kirakatában éppen úgy sorakoznak a piros, zöld, sárga kalapok, tollal, virággal, üvegsemü madarakkal.

Mit tudta azt Marika, a borzas masamódleány, vagy a sirdogáló Jutka, hogy a mamzellnek a vánkosa alatt egy imakönyv van, annak egyik lapján pedig ott szárad, sárgul már évek óta egy szegény, könyvbe ölt almavirág, az igazi, az édes, a könnyekkel áztatott. Mit tudták ők azt, hogy ez a többi alma virág, a mit a házmeester hozott a mamzellnak, csak közönséges, nem az igazi és csupán arra való, hogy a mamzell almavirágot lásson, mert nem akarja mutatni a szárazat, az imakönyvbe préseltet, az igazit!

Mert azt régen kapta. Virágos tavasszal adta neki valaki, valahol egy szép zsendülő kertben, ahová kalapot vitt egy nagyságának. Kicsi fekete bajuszu volt annak a valakinek és édes volt a csókja. Egyszer ott suttogtak alkonyatkor a gyümölcsösben, akkor tépte le a fiu a fáról az almavirágot, ami ott száradt az imakönyvben.

Akkor még masamódleány volt a mamzell, azóta már üzletet nyitott és ott ragyog az aranyos fölírás a portál fölött korrek francziassággal: Mademoiselle Clairette. Akkor még Klárikának hívták... Oh, régen volt az! — Azóta már el is hagyta a fiu, már meg is nősült. Szép fiatal felesége van, sokszor látja őket, amint erre sétálnak.

mily hosszú tartalmu lesz az ülészek. Ha a baloldal az obstrukciót tovább folytatja, úgy a parlamentarizmus sulypontja a tartománygyűlésekbe, nevezetesen a cseh tartománygyűlésbe fog áthelyeztetni, a hol a politikai jövőt vagy a németekkel együtt, vagy azok nélkül fogják eldönteni.

Török fogás. Oly körökben a hol a török politika fogásait igen jól ismerik, azt hiszik, hogy kormányválság küszöbön. A nagykövetek mindenesetre már rövid idő alatt meg fogják unni Tewfik basa külügyminiszter bujdosó-játékát, mert máskülönben a béketárgyalások sohasem fejeződnek be, A palotában tehát komolyan fognak fölészólalni. Ott persze a „kormányval“ fegnak védekezni és a szultán őszinteségének bizonyítására a nagyköveteket gyors kormányváltozással fogják kecségetetni.

Országgyűlés.

Budapest, jul. 9.

A képviselőház mai ülésében tovább folytatta a czukoradóról szóló törvényjavaslat általános tárgyalását. Szilágyi Dezső elnök bemutatva a sopronmegyei gazdasági egyesületnek Molnár Antal által benyújtott kérvényét, a melyben a czukoradójavaslat törvényerőre emelését kérelmezik, azután tovább folyt a vitakozás. Boda Vilmos, Pap Elek és Kiss Albert beszéltek komolyan és sok tudással.

Egy óra után a javaslat tárgyalásának megszakításával az interpellációkra adandó miniszteri válaszokra tértek át.

Perczel Dezső belügyminiszter válaszolt Rátkay László interpellációra a német nyelvű szini előadások betiltása tárgyában. Kijelentette, hogy a magyar nyelvre, a mely a múlt esztendőben ülte meg virágzásának ezer esztendősi ünnepét, úgyáltalán nem lát abban veszedelmet, ha itt az ország fővárosában néhány német nyelvű előadást tartanak.

Rátkay László válaszában hangsulyozza, hogy a vígszínházi tüntetések nem a nagy német nemzet ellen irányultak. Tévednek azok a német lapok, melyek e tüntetéseket így fogják fel s belőlük azt következtetik, hogy ha a németek császára az ősszel Magyarországra jön, nem fogják őt a kellő vendégszeretettel

fogadni. Jöjjön csak közzénk, meg fog győződni róla, hogy azzal a vendégszeretettel és tisztelettel fogjuk őt fogadni, a mely a hatalmas német nemzet császáraját megilleti. Különbem nem ért egyet a miniszter álláspontjával, a ki nézete szerint febris germanicus-ban szenved s ezért válaszát nem veszi tudomásul.

Perczel Dezső belügyminiszter újból felszólt és megkérdezte Rátkayt, hogy ha már a német nyelv ellen oly ellenszenvvel viseltek, miért gyűlöli annyira a latin nyelvet, a mely már ugyis rég, rég halott . . . Ha tehát a jövőben megint azt a bizonyos febrist emlegeti, ne febris germanicus-t, hanem febris germanica-t vessen legalább a szemére. Hargósó kacaj követte a miniszter szavait, a baloldal meg a szokottal halkabb hangon sopánkodni kezdett:

— Ilyen csekélységekbe kapaszkodnak!
A ház a miniszter válaszát tudomásul vette.

Ugyancsak Perczel Dezső belügyminiszter válaszolt Justh Gyula interpellációjára, mely az orfeumokban előadott bevégzett cselekményű darabokra vonatkozott. Kijelenti, hogy Justh tévedett, a mikor azt állította, hogy bevégzett cselekményű darabok előadását az orfeumokban miniszteri rendelet tiltja.

Hivatkozik azután a főkapitánynak az orfeumok ügyében kibocsájtott röndeletére mely ezeknek az előadásoknak kérdését véglegesen rendezni hivatva van.

Just Gyula hivatva van, hogy a választ nem veszi tudomásul.

Ezzel az ülés véget ért.

Nyári színház.

— Válaszul Liviusznak. —

Debreczen, 1897 jul. 10.

A mint elolvad a hó Debreczen utcáin, de még inkább mikor utolsót csikorog virágillatos május elsején a színház kapuk zárában a kules, mint kánikulla idején a Quarnerói öbölben a czápa és kis mester-utcán az a szegény asszony, aki minden augusztusban

három egészséges gyermeknek ad életet, felüti a fejét a lapok hasábjain a mi saját külön tengeri kigyónk a debreczeni nyári színház kérdése.

E lap hasábjain, a szerdai számban Liviusz aláírással egy közlemény jelent meg, melynek írója az ismert kérdéssel foglalkozik s ugyancsak a nyári színház mellett mártja tollát tentába.

Hát nagyon dicséretes szándék a Liviusz uré, de valjuk meg, hogy hiábavaló. Sokat, nagyon sokat irtak már a tárgy mellett is, a tárgy ellen is — hiába. Debreczen nem érett még meg arra, hogy komolyan foglalkozhassunk a nyári színház kérdésével s állandósítsuk Debreczenben a színészetet.

Hogy Debreczen közönsége sokkal finomabb izlésű, mintsem, hogy az orpheum, cirrusz olesó élvezetei kielégitenék, az nagyon valószínűnek látszik, de, hogy az a közönség a mely óhajtja a nyári színházat, hogy az a közönség azután képes volna-e eltartani egy nyári színházat az legalább is valószínűtlen.

Mert a nyári színház létesítése s ezzel a színészet állandósítása nem csupán abból áll hogy felépítenek valamelyes nyári deszka bódét a város valamelyik részén s hogy Komjáthy vagy más nevű direktor megspórolja magának a Szigetig, Ungvárig, vagy Nyiregyházáig szóló vasuti-jegy árát.

Hogy csak tág körvonalakban tekintsük a dolgot: a nyári színháznak műsora nem lehet az, ami például a mi téli színházunké. Ebből a deszka bódéból számolni kellene a drámát, a klasszikus darabokat s csupán vandevile-szerű bohózatokra, vigjátékokra, operette-ekre lehetne hazirozni a nyári színház műsorát.

Olesó beléptidijakra, olesó helyekre kell alapítani a színház jövőjét, mert előkelőségünk fürdőre megy, igen sokan egész fürdő saisonra, gazdaközönségünk, mely már kezd beleszokni a téli szinszázavaló járásra, a nyári munkaidő miatt nem ér rá a színházbajlásra.

A kishivaiainoki, iparososztály köznépe-

— Menjetek ki . . . alkudjatok!

A két lány csak bámult egy ideig, aztán kisompolygott, hogy a mamzell még egyszer rájuk szólt:

— Menjetek már!

Aztán amikor kimentek, Clairette gyöngé ingadozó testtel kihajolt az ágyból, hogy a boltba lásson. Megragadta a szék támláját és arra nyugtatva a fejét, bámult. merev tekintettel nézet a férfira. Az nem látta őt! Hörögve a melléből föl-fölszakadó sirással meresztette rá a szeméit és csak bámulta, nézte . . . Nem is változott meg azóta. Csak a kis fekete basusza lett nagyobb.

Az asszonyka a tükör elé állott és a fejére tette a pirosszalagos kalapot.

— Jól áll?

A férfi odasimult melléje és bizelkedve beszélt:

— Remekül . . . ahhoz a te göndör fekete hajadhoz, ahhoz az édes, szép nagy szemedhez . . .

A mamzell benn lehuntya a szemét és önmagát esalva boldog volt egy pillanatig, úgy képzelte mintha neki mondaná ezt a sok szerelmes szót az a férfi . . . de azért lehuntya a szemét, hogy ne lássa, mint czirógatja, becézi ott künn a feleségét — Aztán boldog mosoly szállott az ajkára — A férfi folytatta — És így profilban, akár egy angyal . . . Az a piczi, csöp száj . . . te édes . . .

Cleriette fölnyitotta a szemét és látta a mint a férfi a szép kis kövér asszonyt ott a boltban, a lányok előtt magához szoritotta és megcsókolta a piczi husos ajkát. Csupa élet

Csöndesen lihegett ott az ágyon és félig lehunty szemével az ablak felé nézett. — A Marika megigazgatta a feje alatt a párnát, aztán le akarta söpörni a dunnáról a szirmokat.

Ne bánts Marika . . . hagyd itt őket . . . szólt a beteg és védőleg tette viaszfehér ujjait a gyöngé szirmokra.

Aztán csönd volt sokáig. A boltból, ahol egymás tetején állanak a nagy fehér skatulyák néha bebehangzott a függönyös üvegajtón keresztül a masamódlányok vihogása. Aztán mintha az egyik figyelmeztette volna a többi egyszerre elsöndesedett mind és halk suttogással folytatta a beszédet.

Künn, az utcán tolongott a déli korzó vidám népe. Jobbról is, balról is látszott, a mint az utca végén sétált a tömeg. Fehérruhás lányok, napernyős fiatal asszonyok, kettesével, harmassával tolongtak a gyalogjárón, amelynek a szélén mosolyogva állott sorban a férfiak kiöltözött, jókedvű serege. Néha-néha a Váci-utcából meg a másikkól is asszonyok lányok fordultak be a zsbárus utcába és színes napernyők alatt ott vitakoztak a kalapos kirakatok előtt.

A mamzell Clairette kis szobájába nem hallatszott be a zaj. Csak az udvaron veszedő cselédek hangja. A Marika regényt olvasott, a Jutka aludt a kopott pamlagon, a mamzell pedig még mindig azzal a szomorú mosolylyal az ajkán szunnyadozott a párnáin. A keze is ott volt a szirmokon.

Egyszerre aztán a fehér függönyös ajtón megjelent a Verona árnya.

Marika odasietett lábujjhegyen és kinyitotta egy pillanatra az ajtót, de csak azért, hogy odaszóljon:

— Csöndesen, Verona . . . alszik . . .

— De kuncsaft van — szólt Verona — és nem tudom mit csináljak.

Erre megmozdult Clairette és halkán szólt:

— Dehogyan alszom . . . mit akarsz?

— Azt a szép piros moarészallagos kalapot akarja, de csak kilencz forintot ígér érte . . .

— Tizenegy — suttogta a mamzell — máskor talán odaadnám kilenczért is . . . de most . . . kell orvosra, doktorra . . .

Verona visszament.

Az ajtó nyitva maradt és a mamzell félkarra könyökölve figyelt.

A boltban folyton beszélt egy üde, fiatalos, asszonyi hang:

— De mit gondolsz, édes lelkem? csak nem gondolja, hogy ezért tizenegy forintot adok! Ugyan, hogy is képzelhet ilyet! Még kilenczért sem ígértél volna, de hát az uram beleszólt! Mit is beszélsz te, öreg buksi, a mikor nem értesz hozzá!

Erre megszólalt a férfi is:

— No jó, piczi babám, hát ne haragudjál olyan nagyon . . .

Benn, a fehérpárnás ágyon a beteg Clairette megvonaglott erre a hangra.

Tágra meresztette a szeméit, az alsó ajkára harapott és göresösen kapaszkodott az ágy előtt álló szalmaszék támlájába. Hörögve, sajátos száraz hangon susogta:

ség pedig alig lenne képes megmenteni a bukástól a nyári színház igazgatóságát.

A direktor pedig a téli színház társulatát kénytelen volna vagy megtizedelni, vagy hiába fizetni. Vagy szélnek ereszhetné drámai társulatát, vagy fizetné őket hiába csak azért, hogy télre megint kéznél legyenek, ha szükség lenne rájuk.

Mi nagyon jól ismerjük a színigazgatókat, akik „ideális czélok eléréseért” küzdenek. Ugyan mégis emeletes házat szeretnének építeni a piac-utczában. Több mint bizonyos, hogy a nyári színház műsora miatt feleslegessé vált színészeket inkább utjokra ereszteni a direktor, semmint hiába fizetné őket. Ez pedig nem lehet cél és ez a körülmény gátolja Debreczen színészténe az állandósítását.

Elhiszem Livusz urnak, hogy nagyon sokan vannak úgy, — mint ő is — hogy műzülésüket nem elégíti ki az orpheum a cirikus nyári színház létesítését kívánni Debreczentől egy kicsit sok.

Számos csinya van a dolognak, a melyek e kis cikk keretében nem foglalhatók s a melyek mind amellet szólaltatják meg a higgadt gondolkozást, hogy Debreczenben nem volna képes a nyári színház fenntartani magát s a vállalkozó igazgató amit a téli vámon nyer, elveszteni a nyári réven.

Hagyjuk hát a kigyót aludni, aludja hosszú nyári álmát, kár volna megbolygatni mert megis csipheti azokat akik nyugalmában megzavarják.

Provokálásra azonban készséggel kifejthetjük bő, kimerítő cikkekben, esetleg cikksorozatok mindazon okokat, melyek a nyári színház ellen szólnak.

—tyi.

Irodalom és Művészet.

Havasi levelek.

Emlék levelek. Irta: Mandoky Sándor. Megjelent Nagyváradon a Szent-László nyomda kiadásában. 244 l. Ára füvére 1 frt.

Egy csinos, előkelő kiállítású könyv fekszik előttünk, a melyet Mándoky Sándor

volt az a kettő; Az erős szép fiu, és a duzzadó, piros kis asszony, kinek kivillant fehér karja a ruha ujja alól.

Es úgy egymást átölelve alkudtak tovább.

— No lelkem, hát állapodjunk meg kilenczben.

Nem lehet, édes nagyságám . . .

— Agyjátok oda . . . vigye el! . . . csak ne haljam a hangját . . . ne lássam! adjátok oda . . . kilenczért, nyolczért . . . ingyen! — Vigye el, — menjen! . . . óh én édes Istenem! . . .

Es zokogva tört elő a sirás beteg melléből — ott vonaglott az ágyán, a vánkossát is földre dobta:

— Adjátok oda . . . menjenek!

A kis kövér asszony nagyott nézett aztán a férje karjába kapaszkodott és így szólt:

— Allons!

és kísértáltak a boltból.

Akkor mar mind a négy ldány ott volt a memzellnál, aki görcsösen kapkodott egyiknek a vállához, másiknak a karjához.

— Nenjenok . . . óh én édes Istenem!

Verona, a legidősebb, csodálkozva sutogta:

— Igazán nem értem, hogy ilyen semmiségért a mamzell így elfofozza magát . . .

Mit tudták ők, hogy a mamzelnak egy imakönyv van a vánkossa alatt . . .

irt, a költő lelkületű pap; hasonnevű színművésznünk fia.

Egyszerű irodalmi-émlék levelek ezek, egy állítólagos M a l v i n e nevű urhölgyhöz címelve, akihez az igaz, őszinte barátság meleg hangján szól az író, a pap, ki hivatását kötelességét követve, egy kis biharmegyei faluba S o l y o m k e ő r e megy az ur Igéit hirdetni.

Minden levél kedvesen, satiristikus hangon van megírva. Így írja le a nyomorultságos utazást Solyomkeőre, de lendülettel, a költő hangján írja le már a tájat. Valóságos tájképeket rajzol elének, kidolgozva azt a legapróbb részleteig, éles megfigyeléssel, egyszerű, de vonzó, bombasztokat nem kereső nyelven.

Pedig alig egy-két odavetett mondat s tisztán áll előttünk a havas vidék, az egyszerű iskolamester pipafüstös tornácza. Rajzolja az odaváló viszonyokat, a társadalmi életet, a melyet két-három előkelő család alkot. Különösen mulattatóan, szelid, természetes humorral emlékszik meg az odaszakadt ripacs művészekről stb.

Es minden sorából végtelen ember-szeretet, friss egészséges kedély, humor csillan elő, a mely nem vág mélyen, de karczol és mindég a fején találja a szöveget.

Utolsó levelében bucsuzik Solyomkeőtől és a bucsuzás pillanatában úgy tűnik fel előtte egész ottani élete, mintha álmodta volna. Mintha álmodta volna a sok nyomorúságot. És akkor úgy tetszik neki, hogy nagyon fájt a szívének h a c s a k álmodta volna.

— Nem álmodtál szívem, Istennek hála nem, végzi sorait.

Hát bizony a mese vékonyan folydogál ebben a könyvben, sansatiós, érdekesítő jelenetek nem torlódnak egymásra a H a v a s i l e v e l e k -ben, de amit nyújt, az mulattató s oly vonzóan, kellemesen hat, hogy nem teszi le az ember a kezéből a könyvet addig, míg végig nem olvassa.

Aki egy-két derült, kellemes órát akar magának szerezni s végig mulatni, annak ajánljuk a H a v a s i l e v e l e k -et.

(Sz. Z.)

✠ A magyar biblia fordítás és legjelesebb magyar reformátoraink a világirodalomban. (F. S.) Jól eső érzés törheti el minden a tudományok s épen nemzetünk szellem produktói iránt mélyen érdeklődő — magyar embernek szívét, ha látja, hogy ott ahol a nemzetek egymás mellett mutatják be u. m. egy szent célra való, s évszázadokon át folytatott munkásságaikat: a magyar tudományos világ is elfoglalja a maga helyét.

Folyó év apr. havában jelent meg, Urtext und Uebersetzung der Bibel in ueber-sichtlicher Darstellung stb, stb, Lipse 1897 című önálló mű (a mely a Herceg féle ref. teol. enciklopédia most harmadik kiadását érő nagy munkának harmadik kötetében tartalmilag röviden benne van) mely körülbelül 20—25 nemzetnek foglalja magában tömören és világosan biblia fordítónak és műveinek statisztikáját a legelső fordításoktól a legújabbakig.

A magyar biblia fordítók s az azokra vonatkozó rövid adatokat az evang. ref. egyháztörténetírás terén oly sokat buvázkodó s mélytudományú egyháztörténet író: Balogh Ferenc debreczeni teológiai tanár szedte össze Erdős Silveszter János (1541) biblia fordítását a legújabb (1886) biblia fordítási vállalatig,

Herceg ref. teol. reál enciklopédiája különben a legnevezetesebb magyar reformátorok életrajzait és működéseit is magában fogja foglalni, a melyeket is szintén Balogh Ferenc debreczeni teol. tanár fog így a világirodalomban megörökíteni.

Valóban tisztelettel és elismeréssel adózhatik annak a tudós tanárnak, ki nem engedte hogy a szentírás magyarnyelven megszólalja

tóinak s legjelesebb reformátorainknak emléke egyedül csak a magyar tudományosság szívébe s hazai könyvtárainak rejtekébe legyen elzárva.

Egyről-másról.

Enyhítő körülmény.

A nagyságos ur ott ül íróasztala előtt. A nyitott ablakon keresztül fölhangzik hozzá a Budapest legnépesebb utcáin járó-kelő néptömeg moraja. A suttagás, beszéd, kacaj, könyörgés, panasz mind-mind összeolvadva, mintegy távoli tenger-moraj jutnak föl az emeletre. A nagyságos ur azonban nem ügyel a zajra. Fejét kezébe hajtva odkűn az íróasztal zöld posztóju támlányára s utat enged agyában a rohanó gondolatoknak. Körülötte irathalmazok, peresemők hivatalos komolysággal rondbe rakva.

A peradatok hallgatagon várják a nagyságos és igazságos bíró ur feldolgozását és a tényálláshoz hű, érdemleges ítéletét.

— Csak az asztalemelvényén közepén álló rózsaszín mázos gipsz figura kaczerkodik az ítéletet hozandó nagyságos urral: rá-rá mosolyogva, ha oda téved annak tévedező tekintete a szerelmet képviselő pajkos istenségre.

A nagyságos urral pedig hiába is kaczerkodik. Azt most nehezen látja meg mosolyait.

Sokkal nagyobb gondok terhelik agyát, sem mint észre vegye kihívó tekinteteit. Ő most nem gondol másra, mint arra, a mit híven előadnak az előtte fekvő poros, összemadzagolt akták: Az a tény hogy Suhánylui Vaszilij Tógyer Györgye kedves komáját úgy üstökön találta felejteti egy kapa nyéllel, hogy az 8 hétig nyomta utána az agyát, most is jobb oldalra nyomva viseli összenyomított koponyáját s úgy dadag az ítés következtében, mint a beszélni kezdő kis gyerek.

Az a tény kizárja azt, hogy más mindennapi esetről gondolkozék. A nagyságos ur figyelmét különben nagyon leszokták kötni az ilyen esetek. Szépen szelylel szedni apró darabokra az ügyet, megvizsgálni minden kis részét, sem indokolni az ítélet minden pontját: ez az ő gyönyörűsége.

Most is mikor elhozta a szolgálta a feldolgozandó ügyiratokat akban a pillanatban kihörpinté hamarosan ebéd utáni fekete kávé s ott hagyva magára a társaságot, rábizva őket a nejjére, a szép háziasszonyra; elvonult dolgozó szobájába s hozzálátott jogerős ítéletet hozni a T ó g y e r Györgyöt föbe kollintó, súlyos testi sértéssel vádolt Suhánylui Vaszilij fölött.

Alkonyodott mire készen lett vele. Az előbbi bíróság ítéletét teljesen megváltoztatta s rosszalását fejezi ki az abban felhozott enyhítő körülmények. Ugyanis, hogy Suhánylui Vaszilij Tógyer Györgyöt a saját házába és pedig akkor ütötte meg, mikor is fiatal feleségét Petrova Hankát a Tógyer karjai között találta s hogy mint az indokokból kitűnik talán-talán a félhomályban még esők czuppanásokat is vélt hallani.

A nagyságos ur, ha be is tudta ezt enyhítő körülményül, de nem számította be olyan-nak a miért az ember egyik jó barátját halálosan megsebesithesse.

Elitéli a legfelsőbb ítélő-hatalom nevében számos évi fegyházra.

Azután aláírja a nevét nagy szálkás betűkkel s mint a ki eleget tett napi kötelességének s egy kis szórakozás után vágyik; a társalgó terem felé tart. — A terem üres már. A nevetgélő élénk társaság már eltűnő-zott. Csak a mellék szobából hallatszott ki valami üde hang. A nagyságos asszony az ő kedve felesége játszik zongorán valami salon darabot halk hangon dudolva hozzá a dalmot.

A megvesztegetetlen ítélő hatalom képviselője végig megy a termen. Léptei zaját fölfogja a parquette puha szőnyege — — — fölemeli a mellékszoba függönyét — — — — s ott találja nejét, a mint Géza cousineja, egy csinos bajuszu huszárhadnagy átölelve tartja nejét s oda forrasztja csókszzmjajáját a nőjére.

— A nagyságos ur először felakarja fedeztetni magát. Egy két lépést tesz is előre, hogy rájuk rohanjon. — De azután meg-gondolja magát. Visszamegy szobájába, meg-gyújtja a lámpát s leül. Azután egy nehéz sóhaj után keresztül huzza egész délutáni több ivre terjedő munkáját s új ítéletet hozva, minden tehetségével ékes szóllóan kifejti: hogy Suhánylui Vaszilij tekintettel azon minden ízében fontos befolyású enyhítő körülményre, melyet az alsóbíróság ítéletében okadatol a legenyhébb büntetést érdemli.

Mikor készen van, úgy találja, hogy a kis Amor nagyon kihívólag mosolyog onnan az asztal emelvényéről deresülni kezdő fejére s ép ez okoknál fogva oda csapja a sarokba. — Csörömpölve török darabokra a kis, de nagy hatalmu istenség szobra.

—tyi.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„DEBRECZENI HIRLAP”

pártoktól és kormánytól egyaránt független politikai napilapra.

A Debreczeni Hirlap előfizetési ára:

Egész évre	10 frt.
Fél évre	5 frt.
Negyed évre	2 frt 50 kr.

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban K u t a s i Imre könyvnyomdájában, valamint Telegdi K. Lajos kereskedésében, vidéken pedig postánivatalok útján.

Kérjük azokat a t. cz. vidéki előfizetőket, kiknek előfizetésük már hó végével lejárt, hogy azt minél előbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fönnakadás történjen.

NAPI HIREK.

Debreczen, július 10.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Július 10. —

— Változófelhőzet — Hűvös szeles — Keleten csapadék. —

— Istenítisztelet. Folyó hó 11-én, vasárnap az ev. ref. templomban az isteni tiszteltetek a következő sorrendben tartatnak meg: a kis templomban C s u t o r o s Albert s. lelkész, a Kossuth-utcai templomban M i t r o v i e s Gyula lelkész, az ispotálytemplomban K. T ó t h Kálmán lelkész. A róm. kath. templomban reggel 9 ó. misét tart Dr. W o l f a f k a Nándor püspök, 1/2 12 órákor misét tart M o l n á r Kálmán. Ezt megelőzőleg szentbeszédet tart M o l n á r Kálmán. D. u. litániát tart 3 ó. H a m e r n y i k Sándor, rózsafüzér ájtatosságot Dr. W o l f a f k a Nándor püspök. Az ágost. hitv. ev. templomban d. e. 10 órákor d. u. 3 órákor Geisztlinger Pál s. lelkész végzi az istentiszteletet.

— Válasz a Debreczeni Ellenőrnek. A debreczeni lapok közt jó ideje annak, hogy a legbékésebb egyetértés uralkodik s bizony senki sem kívánja, hogy visszatérjen az az idő, mikor a lapok hasábjai tömve voltak személyes-támadásokkal és a piszkosságig el-fajult polemikákkal. A Debreczeni Ellenőr a napokban anélkül, hogy erre okot adtunk s valamikor megbántottuk volna, keztüöt dobott nekünk. A keztüöt felvettük s ripsztróztuk a támadást. Nem komoly mérközés volt z csak afféle paukolás álczával. plastronál.

Bizonyára megkötöttük e közben a kardját a D. Ellenőr főmunkatársának, aki tehetetlen dühében, véresre mart ajkakkal orvul támadott és az álcza rostély közzé szurt. Ezt az eljárást, hogy lovagias emberek minek minősítik, azt a közönség elbírálására bizzuk. A tréfának véget vetett a dühbe-borult ellenfél s humoros cikkünkben mely csakugyan ő róla szól, egy két kifejezést ami nem is helyi lapra s annál kevésbé az Ellenőrre vonatkozik kikapva s abból fegyvereket kovácsolva Don Quijotti harcztot kezd a szélmal-mokkal. Az idekerült főmunkatárs ur, aki egy-kori kis falusi lapjában alig egy éve szidta Debreczent feltolja magát lapja olvasó közönségének védelmezőjéül akkor, mikor azt senki sem bántotta. Hát a fogadatlan prókátor urnak csak annyit felelünk, hogy nemtelen hazugság az, mintha mi úgy értettük volna a tréfás cikkünkben foglalt kifejezéseket, amint ő azt mentőköpenyegül akarta előnyére felhasználni. Különb az ő komoly harcra felhívó figyelmeztetésétől nem hátrálunk meg, csak azt jegyezzük meg, hogy az ő csekély-ségének haragja nem érdekli a közönséget, s ezek folytán jött-ment dühének ne áldozza fel a lap közérdekre szánt hasábjait s ne méte-lyezze meg a hirlapírók közt utóbbi időben uralkodó békességes viszony levegőjét kétség-beesett tehetetlenségében, mert az ilyen természetű dolgok elintézésére kereshet más utat is. Upre more!

— Presbyteri közgyűlés. A debreczeni ev. ref. egyház presbyteriuma, holnap, folyó hó 11-én délelőtt 10 órákor az egyház tanács-teremben N é m e t h y Lajos ev. ref. lelkész és S i m o n f f y Imre főgondnok elnökléte alatt ülést tart, a melynek a folyó ügyeken kívül legérdekesebb tárgyai lesznek a S z o t y o r i Nagy Károly elhaltával megürese-dett énekvezéri állás betöltése iránti intézke-dés és bizottsági tagok választása. Az ülés lefolyásáról lapunk hétfői számában közlünk tudósítást.

— Személyi hir. R o t t e r Emil posta-és táviró igazgatósági tanácsos a mai napon hivatalos ügyekben Debreczenbe érkezett. — B o l d i z s á r Kálmán t. b. rendőrkapitány ma este utazik el 8 heti üdülésre B á r t f a f ürdőre.

— Lilla rokonai. V a j d a Elek és családja ma reggel utaztak el Debreczenből, mi-után megegyeszer tegnap megnézték Csokonai szobrát, melyet az öreg V a j d a lerajzolt ma-gának. — Lilla rokonainak itt tartózkodása alatt felmerült az az eszme is, hogy Lilla holttestét a duna-almási temetőből ideszállít-ják és C s o k o n a i mellett helyezik el, hogy ha az életben nem egyesülhetek, pihenjenek legalább közös sirban. Erről azonban, mivel a holttest exhumálása kegyeletlenség volna, le-tettek. — A Csokonai-kör buzgó alelnöke, K o m l ó s s y Arthur pedig, miután a Lil-lára vonatkozó legfontosabb ereklyét megsze-rezte a kör számára, még nagyobb odaadás-sal fogott hozzá a C s o k o n a i ra vonatkozó ereklyék gyűtéséhez.

— Kugler Mihály bucsuja. Régen látott oly szép számú előkelő társaságot a nagy-erdei Dobos pavillon, mint tegnap este midőn mintegy kétszázan ültek össze a városunkból előléptetése folytán eltávozó K u g l e r Mihály m. kir. államvasuti felügyelő tisztületére rende-zett bucsura. A Dobos pavillon ez alkalomra erdővé volt varázsolva, amennyiben az egész természet üde lombokkal diszította fel a fáradha-tatlan rendezőség. Nyolcz óra után érkezett

meg az ünnepelt Budapestről testvérbátyja kíséretében, mely után csakhamar megkezdő-dött a vacsora. Mégsem tudnánk számolni mindazokat, kik jelen voltak, de annyit mond-hatunk, hogy társadalmunk minden osztálya képviselve volt. Ott láttuk P u k y Gyula kir. táblai elnököt D o b i e c z k y Sándor üzletve-zetőt, S z i e g m e t h Károly főfelügyelőt és helyettes üzletvezetőt, Debreczen sz. kir. vá-ros képviselőjében K o m l ó s s y Arthur fő-jegyzőt és K i r á l y Gyula tanácsnokot, K ö l -csey Sándor kir. táblai bírót, I g y á r t ó Sándor törvényszéki elnököt, N a s z á d y Iván kir. táblai bírót, E r i t z Ernő felügyelőt, G é -r e s s i Kálmán tank. főigazgatót, B o c z á n Elemér állomás főnököt, a szép ünnepség egyik fáradhatatlan rendezőjét, B a l o g h Imre nyu-galmazott táblai bírót, K ö v y Lajos banki-gazgatót, M i s k o l e c z y Jenő helyszínelési felügyelőt, S á r v á r y Gyula dr. főorvost L a s z g a l l n e r Kálmán főmérnököt Varga Ferencz építész. T ó t h Béla gyógyszerészt, M a g o s s György dr. főügyészt, D ó c z y Imre főgyimnáziumi igazgatót, S z i l á g y i Imre dr. T o r d a i Gábor és K e m é n n y Mór dr. ügyvédek, P ü n k ö s t y műszaki tanácsost, M e g y e r y Pál dr. M o l e s á n y i János dr., H a d h á z y József száza-dost. T ü d ő s Kálmán dr. főiskolai orvos-tanárt K u n Mihály K ö r ö s s y Kálmán, dr. L á n g Sándor T ü d ő s László dr. ügy-ve-deket a debreczeni üzletvezetőség t i s z t i -k a r á t a felügyelőkkel és szakosztályuk főnökeivel. a közel és távol vidék állomás főnökeit lapunk felelős szerkesztőjét és még társadalmi életünk k i m a g s l ó alakjait, kiket nem sikerült följegyezni. Midőn az ünnepelt a torombé lépett, Rácz Ká-roly zenekara és harsány éljenzéssel fogadták, mely után csakhamar megkezdődött a vacsora melynek második fogásánál D o b i e c z k y Sándor üzletvezető egy remek felköszöntőben éltette K u g l e r Mihályt, ki bár elmegy Deb-reczenből szívének felét itt hagyja szépen vá-zolja családi boldogságát, színes kedélyét, ha-talmas munkaerejét stb. Többen mondtak még köszöntőt. Éltették Kuglert M a j e r s z k y Kuglert mint főnökét, G é r e s s i Kálmán eszlemben gazdag szellemes beszédben Kug-ler Mihályt, mint a debreczeni társadalmi élet erős oszlopát, P u k y Gyula ugyancsak az ünnepeltet a jogász és tisztviselő kör nevé-ben. V e r e s Sándor titkár Kuglert. B a l o g h Mihály a számosztály főnöke K u g -l e r t. Hasonlóképpen szép beszédben E r i t z Kuglert Kugler meghatott hangon vála-szolt, hálával gondol Dobieczyre, a böles ve-zetőre, kinnek előléptetését köszöni, őt élteti és azt a diszes társaságot, mely szeretetet hozott ide és őt érdemen felül megtisztelte. Igen, hogy megörzi a debreczeniek emlékét stb. K o n e z Ákos Kuglert az ész és szív emberét a deb-reczeni hirlapírók jó akarójának életére és családi boldogságára üritett poharat. A tósztok közt R á c z mesteri kezekkel játszott, majd közfelkérésre Szilágyi Imre dr. ügyvéd és R o t -t e r József dr. t. széki bíró vették kezükbe a hegedűt s elragadták remek játékkal a kö-zönséget. B e n e d e k dr. zene kísérettel ku-ruez nótákat szavalt érzéssel, nemes hévvel 12 órákor külön kis vasuttal jött a társaság melynek nagy része a Hungáriában gyönyör-ködött a zenében. Debreczen, a melynek elő-ke-lő társadalmá nagyon sokat fog veszíteni a távozóban K u g l e r Mihály emlékét hiven megfogja őrizni. S h i s s z ú k, hogy ő is min-denkor szívesen fog emlékezni Debreczenre,

ahol olyan sok-sok barátot hagyott hátra, ahol ritka közbecsülés és őszinte szeretet kísért minden lépésén.

— **A katonai csapatkórház ügye.** A Debreczenben létesítendő katonai csapatkórház ügyében, melyben már majdnem egy év óta folynak a tárgyalások a honvédelmi miniszter és a város között, ma délelőtt 9 órakor a városháza nagy termében **S i m o n f f y** Imre kir. tan. polgármester elnöklete alatt újra tanácskozás volt. Ebben résztvettek a temesvári hadtestparancsnokság részéről többen, a debreczeni és nagyvárad kiküldöttek, a város részéről pedig az elnöklő polgármesteren kívül **A b r a h á m** László t. főügyész, **S t á h l** Géza főmérnök és **S á r v á r y** Gyula t. főorvos. — A tárgyalások, melyeknek eredményéről még most korainak tartjuk beszélni, úgy látszik közelednek a befejezéshez.

— **Az Andaházy - Szilágyi intézet ügye.** Az Andaházy-Szilágyi intézetnél **V é r t e s s y** István volt gondnok által elküvetett állítólagos visszaélések ügyében az egyházkerületi elnökség elmozdítván a gondnokot, fegyelmi vizsgálatot rendelt el ellene s annak vezetésével **S o l t é s z** Farkas egyházkerületi tanácsbíró és **P u k y** Gyula kir. táblai elnök egyházmegyeyei tanácsbíró t. bizta meg. — A vizsgálat befejezést nyervén az egyházkerületi időszaki tanács ma délelőtt 9 órakor tartotta volna meg ez ügyben ülését a kollégium kistanácstermében gróf **D é g e n f e l d** József egyházkerületi főgondnok elnöklete alatt. Mint értesülünk azonban ez ülés elmaradt s azt f. hó 15-én tartják meg.

— **Az aratási sztrájk Debreczenben.** Lapunk tegnapi számában e czim alatt említettük, hogy **R i c k l** Géza földbirtokos tanyáján a balmazújvárosi munkások a megkezdett aratást félbeszakították s hogy a mezőrendőrség ezért kiutasította a debreczeni földről az akadékoskodó munkásokat. Mint a mai napon értesültünk, a dolgozni nem akaró balmazújvárosiak anynyival is szívesebben megtették az aratás félbeszakítását, mivel az előre kikötött munkabéru t u l n y o m ó r é s z é t — szintén együttes követelésükre — már jóelőre kiszolgáltatta nekik a munkaadó földbirtokos. Hogy aztán a bért megkapták, nem igen tetszett a munka nekik, s újabb követelésekkel minduntalan keresték az ürügyet az aratás félbehagyására, hogy így az előre kiadott munkabérrrel tovább állhassanak. Nem is arattak le többet 2000 keresztnél, amikor elérték céljukat, csak hogy ezuttal nagyon rosszul jártak a könnyű pénzszerzéssel, mert **R i c k l** Géza a 2000 kereszt zavargók járó tizenhatodrényi k o n v e n c z i ó l e v o n á s a u t á n m é g f e n m a r a d t e l ö l e g e t ö s z e g é t b e t á b l á z t a t t a a s z i g o r l ó k a t b a l m a z u j v á r o s i h á z a i r a. Az aratás különben az egész határban mindenütt serényen folyik.

— **A zilahi honvédek megérkezése.** Ma délelőtt érkezett meg a 3-ik honvédegyalozred Zilahon állomásozó negyedik zászlóalja Debreczenbe. Az indóházánál a 39-ik gyalozred és a honvédtisztikar **J e k e l f a l u s s y** tábornokkal élén várta a bakákat, akiket a nyulason levő barakokba szállásoltak el. A főtérre a zilahiak elvonultak a tábornok és tisztikar előtt, a melyet nagy közönség nézett végig.

— **Végtárgyalások a törvényszáknél.** A debreczeni kir. törvényszék előtt a jövő héten a következő ügyekben tartanak végtárgyalások: f. hó 12-én hétfőn **K o v á c s** János s társa

ellen, súlyos testi sértés büntette, Major **M i h á l y** s társai ellen, hatóság elleni erőszakért, **P o r k o l á b** László ellen, ugyanazon bűnösöketért **T o m p a** Pál s neje ellen tüzvésszokozásért. — **J u l i u s** hó 15-én csütörtökön **V e r e s** József ellen hatóságelleni erőszakért, **E g r i** Gerzson ellen összébüntetésért. Ugyanazon napon ítélet-hirdetések lesznek.

— **Tápai telepenési ügye.** A híres kuruzsló le akar városunkban telepedni, de a tanács a letelepedési megtagadta. A tanács végzését Tápai megfélebbezte a közigazgatási bizottsághoz, a mely a napokban foglalkozott a felebbezéssel s az is megtagadta a letelepedést. A hosszú indoklás felsorolja, hogy Tápai a közegészségügyre ártalmas; tiltott mesterséggel, a kuruzslással foglalkozik s jelenleg a büntető törvénykönyv paragrafusába ütköző vétségek miatt vizsgálat alatt áll. Tápai most a végzést a miniszterhez felebbezte.

— **Musu meghalt.** Letört az életviharában a gyöngye rózsabimbó, **M u s u** meghalt ifjan mint a napsugár hevétől elölt gyöngye, harmatos virágszál. **M u s u!** **M u s u!** te csak azok közé a szerencsétlen teremtetek közé tartoztál, akik számára nincs élet csak a kávéházak füstös levegőjében mesterséges világitás mellett. Unott volt a mosolyod, erőltetett a kacagásod, mely mégis, olyan dallamos volt, mint a gerle-kacaj. A lelked nem volt tiszta, bejárta a sok sok füst, a pezsgőgőz de azért arany volt a szived, tisztább mint akarmelyik társnődé, mint azoké az asszonyoké akik a tisztesség álarca alatt tisztességtelenek. Csak hogy czudar világ, azoknak nem veti szemükre gyalázatokot, de te rajtad meglátta a füstöt, a pezsgő gőzét, szemedre vetette, hogy mámoros az agyad. És így történt hogy megnyit a szived s nem mesterséges, csinált virágokat hajtott többé, hanem valódi igaz virágszálat. Nem tudni egy voltál e az árvák zöme közül a mely zömből valók meghalnak, ha szeretnek, de te is szeretettel nagyon szenvedélyesen s ez volt a te halálad. Belehaltál, belevesztél ebbe a nagy szerelembe akár azok a **D u m a** s tévedt leánya. És letört az életviharában a gyöngye rózsabimbó, meghaltál ifjan, mint a napsugár hevétől elölt gyöngye harmatos virágszál.

— **Emberi feneved.** A vére fellázad minden tisztességes embernek arra az idegizgató hírre a melyet ma veszünk hivatalos forrásból. Egy minden emberségéből kivetkezett vadállati emberről szól e hír, akinek nincs már egyetlen szikra erkölcsi érzése s nem különbözött az aljas ösztöni vadállattól abból a perczen, — a melyikben öt éves kisleányát megbecstelenítette. Az esetről a következőket írta tudósítónk **K. F.** debreczeni színházi alkalmazott ugyanis, — akinek felesége **S z. M.** helybeli polgári családnál szolgál s akitől egy kis öt éves leánya van a helybeli közorházba vétette fel kis leányát aki olyan beteg, hogy sokkal közelebb áll a sírhoz, mint a felgyógyuláshoz. A kis leány teste csupa fekély, s így előrehaladott állapotot konstataált az orvosi vélemény. A vizsgálat kiderítette, hogy a kis leány a saját édesapja áldozatává lett s hogy a gyenge alig 5 éves gyermeket édes apja megbecstelenítette. Az apát, aki **B.-Pesten** kóborog a rendőrség keresi. A vizsgálatot befejeztéig a részletek és az aljas apa nevének teljes kiírásától tartózkodunk.

— **Debreczen népesedése.** Az elmúlt héten jul. 5-től a mai napig Debreczen város kül-és belterületén 57 gyermek született és ezzel szemben 24 elhalálozás történt. Még nyári időben is nagyon kedvező az a szám, a mi

a népesedésre esik, s nagyon ritka dolog, hogy egy héten keresztül 33-mal mulja felül a születések száma a halálozásokat.

— **Hymen lánczal.** A nyár nem melegágya a házasság kötéseknek s ebben a kutya melegben a legtöbb ember inkább jégbelehűtött spritzert iszik, mintsem megházasodjon. De azért Debreczenben még a legforróbb időben sem szün ki az emberek szivéből a szerelem-tüze. a mit bizonyít az is, hogy ezen a héten 7 házasságkötés történt az anyakönyvi hivatalban és 6 kihirdetés.

— **Sikeros vizsgatétel.** Három debreczeni városi tisztviselő tette le a vizsgát a napokban a hajduszoboszlói polgári iskolában és pedig mindannyian szép sikerrel. Vizsgáztak **P o l o n y i** Andor, **K á r o l y i** Ferenc és **S z a p a n o s** József. Ugyanekkor megemlítjük, hogy ugyancsak ott sikerrel vizsgázott a polgári osztályokból **G y ö n g y ö s i** Berta debreczeni lakosnő.

— **Az ispotály lapos ügye.** Az ispotály mellett elterülő hely, az ugynevezett „ispotály lapos“ tulajdonjogára nézve a város és a ref. egyház közt nézeteltérések merültek fel, a melynek elintézése nem látszott éppen könnyű munkának. **F a r k a s** István hely és foglalkozás nélküli egri illetőségű csavargó hallott valamit e tulajdonjogi zavarról s elhatározta, hogy nem nyugszik addig míg e kérdést meg nem oldja. Tegnap este meg is tartotta a helyszíni szemlét, hogy annál közvetlenebb benyomások alatt szerezzen határozott vélemény. Anyira elmerült azonban a sikeres megoldás feletti töprengésében, hogy a lapos zöld pázsitján gondolkozás közben mély álomba szenderült. Három óra tájban aztán a rendőrfőjártat megtalálta az ispotály lapos megoldása feletti álmodozó **F a r k a s** Istvánt s tekintet nélkül az ő közérdekű álmodozására csavargás miatt elfogták és bekisérték Eger híres védőinek e foglalkozás nélküli utódját.

— **Átalakítási munkálatok.** A hajduböszörményi kir. járásbírósi épületben szükséges átalakítási és helyreállítási munkáknak 796 frt 53 kr összeg mellett való biztosítása céljából a napokban a debreczeni kir. törvényszéki elnökségnél versenytárgyalás tartott. A munkálatra egyedül **T a k á c s** Imre hajduböszörményi építőmester ajánlkozott 8³/₄% árengedéssel. Az ajánlatot elfogadták.

— **Lézengő talyigások.** Erdei István és Borives Mihály talyigások tegnap délután hogy hamarabb fuvart fogjanak a hozzájuk tartozó lóval és talyigával állandóan a főpiacon kószáltak megakadályozva ezzel a forgalmat, sőt a Vecsei ház előtt oly rossz modor foglaltak állást, hogy sikerült nekik a **V e c s e y** Zoltán kecsiját ostromzár alá helyezni s az uri fogat csak rendőri beavatkozás mellett volt képes áttörni a talyigás phallanxot. A rendőrség megbüntette a rendzavaró jármű tulajdonosokat.

— **Éji pillék.** Kis Juliánna újvárosi, **S z a b ó** Juliánna böszörményi, **J a k ó** Imréné kabai és **A b r i c s á k** Józsefné kisvárdai illetőségű hölgyeket gyanus körülmények közt csatangolva találták a rendőrök az éjjel a kenyérpiacon. A már ily körülmények között többször nyakoncsipett éji hölgyeket a rendőrség illetőségi helyükre tolonczoltatja.

— **Jótekonyczélú műkedvelői előadás.** A műkedvelő iparos ifjak f. hó 18-án, azaz vasárnap a „Margit“-fürdő disztermében a helybeli szegény és gyermek-menház javára jótekonyczélú tánczezel egybekötött műkedvelői előadást tartanak, mely alkalommal **S z i g i g e t i** Ede kitűnő népszínműve a **C z i g á n y** kerul színre. A szindarab személyei a következők:

Várszegi gazdag földhírtokos Siszler Dezső, Kurta gazdag agglagény Menyhárt Lajos, Gyuri unokaöccse Kovács József, Márton paraszt gazda Szabó László, Rébék felesége Kovács Margit. Évi leánya első férjétől Gyügyei Piroska, Zsiga cigány Kovács Mihály, Peti, Rózi gyermekei Schmid Lajos, Menyhárt Rózsika, Ferke urasági hajdu Tulnik József, Kisbíró Pongor László, Kondorné Király Eszti, Sári, Erzs, Panni paraszt leányok Krizsek Mariska, Szőke Róza, Juhász Etel, Egy öreg Farkas Mihály, Násznagy Krajcár Gyula, Nyoszolyó leányok: Nagy Zsuzsika, Krizsek Boriska, vőfélyek: Sulyok Árpád, Körmeny Géza legények: Kovács Lajos Veres Márton, Győri Jenő, Bartha Géza, leányok: Tóth Ilona, Linczbauer Karolin, Tóth Erzsike, Albert Juliska vasvilás: Farkas István, Viberál János, Mozer Sándor. Helyárak: I. hely 80 kr. II. hely 60 kr. III. hely 40 kr. Állé hely 30 kr. Az előadás után reggelig tartó táncvizigalomra a férfiak tetszés szerinti árért külön jelvényt váltanak. Az előadást és a táncvizigalmat Kiss Béla jóhírnevű zenekara kíséri.

— **Üres lakások.** Így június dereka táján, csak észreveszi ám a figyelő szem, hogy egyik ház ablakainak befüggönyözését követi a másik, harmadik s a többi. És ezek a függönyök makacsok. Hiába ostromolja azokat a szerelmes legény szíve, hogy tűnjenek el az ablakok közül nem tűnnek azok el! Ah néhány héttel ezelőtt még muskátlik virítottak az ablakokban s mosolygó édes leányarcok nevettek le a virágok közül. De most! Istenem, milyen változás állott be egyszerre! Persze, a nyaralás. Ez a kellemes élvezeteszi mindezt. A lakások megüresednek szép asszonyok szép leányok, megannyi aranyos galamb, kiröpülnek belőlük, s élik világukat, messze a poros városától és üdülnek. — Mi pedig sovár szemmel nézzük az ablakok leeresztett függönyeit s beteg lesz a szívünk, nagy beteg.

— **A gyümölcs.** Itt ott a piacon már a nyári gyümölcsök megjelentek. Gyakran tapasztaltuk már, hogy skárhányszor éretlen és az egészségre nézve ártalmas gyümölcsöt hoznak a kofák a piacra, csak azért, hogy mentől korábban hozzák, annál jobb áron adjanak tul rajta. Felhívjuk az illetékes körök figyelmét a gyümölcspiac szigorú megvizsgálására.

— **Érlelő meleg** Immár három napja, hogy meleg napsugár ragyog alá a tiszta égboltozatról. Ugy tetszik, hogy a hosszúságú esőzések megszűntek, a mi bizony ha később történt is, mégis örvendetes a gazdaközönségre, melyek a sok eső és gyakori vízáradás tetemes kárt okozott. Most már kilátás van arra hogy a szénát meglehet csinálni s a mi szalmás gabona megmarad megéri és lehet aratni.

— **Pusztul a szőlő** A milyen kecségetően mutatkozott az ideai szőlőtermés, épen olyan reménytelen lett egyszerre. A levelek száradnak és a geresdet is megtámadta az ugynevezett szőlő-tetű. Az idén épen nincs valami bőséges szüretre kilátás.

Törvénykezés.

A javíthatatlan.

(Törvényszék előtt.)

Ott kezdődik az egész dolog, hogy szép volt a felesége.

Olyan mindennapi történet a folytatása: elszerették tőle.

Mikor pedig rajta kapta az asszonyt, hogy mást ölel a karja, mást csókol az ajka, hát megütötte a szeretőjét.

Megütötte a csábítót, de úgy, hogy az utolsó csók tüze oda fagyott az ajkára — meghalt.

Szándékos emberölés! a legnagyobb bűnök egyike.

Az asszony férjét elfogták.

A végtárgyalásra megjelent az asszony is nagyfontosságú vallomásra.

Mély, siri esend honolt a teremben, mikor elővezették a gyilkost. Egész szürke volt a haja kékarikák a szeme, téveteleg bizonyta-

ian a járása. Halovány az arcza, a szenvedéstől.

Az asszonynak ropogósra vasalt volt a viganója, selyem puzslikját csakugy dagasztotta formás keble. Karcsu dereka ingott-ringott formás csipőjén. A szemére huzott pirosbabos czicz kendő alól csak úgy villámlottak elő tüzes, dióbarna szemei.

Az arcza halott-halvány volt neki is, de nem a szenvedéstől.

Az elnöklő bíró csak egyre kintozta a vádlottat kérdéseivel, a ki mindenre ráhagyta, hogy úgy van. Bevallott mindent.

— Van még valami mondani valója, kérdi az egyik bíró.

A bűnös egykedvűen hallgat egy darabig, aztán mozdulatot tesz a felesége felé s mielőtt megakadályozhatták volna, villogó szemekkel rá tör a czifra, szép asszonyra. Ha a fegyőr szét nem választja őket, bizonyosan megfojtja.

Oriási zavar támadt erre a tárgyalási teremben.

A törvényszék, mint javíthatatlan, romlott lelkű, gyilkost életfogytiglan börtönre ítélte.

A hallgatóság nagyrésze azt mondta rá: bolond. Csupán egy fiatal jogász szalasztotta ki a száján a meggondolatlan megjegyzést: Szegény, de nagyon szerethette a feleségét.

Szatyi.
§ A hódmezővásárhelyi méregkeverők. Hódmezővásárhelyen tegnap folytatták a méregkeverők bűnpörének tárgyalását. A gyilkossággal vádolt Horváth Jánost, a bibliás embert, hallgatták ki. E kihallgatás mozgalmas jeleneteket idézett elő. A vádlott minden feleletében oly kecskaringósan csitálta a bibliai mondásokat, hogy ellenálhatlan derűtséget kelt a közönség között. az elnök több ízben rendrutasította őt fékezhetlen szónoklásért. Horváth János határozatlan és nagy furfanggal tagadja a gyilkosságot és arra kérte az elnököt, hogy, ne gátolja őt a beszédben, — mert neki joga vagy védekezni. — Az ügyész kérdésére arrogáns feleleteket adott s az elnök kénytelen volt őt rendbüntetéssel — fenyíteni. Szünet után a tanukat hallgatták ki. A tárgyalást folytatják.

Szerkesztői üzenet.

Komáromi Izsó. Debreczen kis epigrammáját, rövidege miatt itt adjuk:

Élet! s szóban mennyi kin és mennyi gyönyör van
S mi az egész, egy mély, fájó sóhaj a mely
Feltől a kis csesemőnek ártatlan kebléből
S elhal a haldokló néma ajkaival.

Többít sorra keritjük:

Érdeklődő. Utolvégre egy lap nem tekinthető a „Budapesti művelt társalgó” második és bővített kiadásának. Bizony csak nem kesztyűs kézzel irnak a lapba mindenkor s azért nem valami felséges az újságíró, különösen a szerkesztő helyzete, akit Nagy János megtámad azért mert kiírta az újságba, hogy őt esztendőre lezárták, de Kis János is, akiről meg azt írták, hogy beverte a felesége fejét. Epen ezért hírlapírónak, de még inkább szerkesztőnek nem való az olyan ember, akinek káposztalé folydogál az ereiben és aki csak mézes-mázos nyelven tud diskurálni. Az újságíráshoz erő kell, nagy lelki bátorság, a melyik meg meri nevezni a gyermeket a maga nevével. Aki csak mézes-mázos mindenkor meghunyászkodó nyelven beszél annak nem való az újságírói toll a kezébe, az menjen táncz és illemtanárnak négyes figurákat rendezni s ne kontárkodjon bele az újságírók mesterségbe, ha félti a hasát és összeköttetéseit.

R. L. Helyben. mint láthatta. További munkásságát elvárjuk.

U. G. Derecske. Későn érkezett, akkorra már volt tudósítás s szedésben is volt, így az őnémet nagy sajnálatunkra nem hozhattuk. Kérjük rendszeresen tudósítani akad onnan megírni valót. Üdv.

Hull a levél. Dehogyan is hull, hogy gondolkodj, hogy mikor 32 fokos a meleg árnyékban akkor közre adjuk lapunkban egy verset, melyekben az őszi eső cseperereg a levél meg leperereg. — Még megkívánja valaki.

Közgazdaság.

Budapesti gabonátözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi cég jelentése. —

Debreczen, július 9.

Készáru 5—10 olesőbb.

Oszi buza	8.75—8.77.
Tavaszi buza	—
Május—júniusi	8.40—8.42.
Őszi rozs	7.06—7.07.
Oszi zab	5.36—5.38.
Májusi tengeri	3.94—3.96.
aug.—szep. tengeri	4.35—4.37.

Sertéspiacz. Budapest-Köbánya 1897. július 8.

Magyar elsőrendű Öreg nehéz páronkint 320 klgron felüli sulyban (— krtól — krig. Öreg közép (páronkint 300 260 kgr. sulyban) — krtól — klgr. Fialat nehéz (páron — 220 klgron felüli sulyban) —54 krtól 55—krig. Fialat közép (páronkint 251 320 klgr. sulyban) —54 krtól 55— krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) — krtól — krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) —52 krtól —53 krig. Közép (páronkint 220—280 kgr sulyból) —44 krt —45 krig. Könnyű páronkint 220 klgrig terjedő sulyban —43 krtól —44 krig. III. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 klgr. felüli sulyban) —51 krtól 52— krig. Közép (páronkint 220—260 klgr. sulyban) —49— krtól 50 — krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban) —47— krtól 48 krig.

Sertés létszám: 1897. évi július hó 6. napján volt készletben: 26.470 darab 1897 évi július hó 2. napján felhajtott 709 drb 1897. július hó 5. napján elszállított 591 drb. 1897. márcz. hó 26. napjára maradt készletben 26584 drb. Hizottsertés forgalom változatlan.

Debreczeni piacz.

Július 5—6.

Gabonavásár.

Buza, piacra hozatott 900 kgr. I. rendű 9.90, II r. 8.60. III. r. 8.—.

Rozs, piacra hozatott 800 kgr, I. rendű 6.60, II r. 6.—, III r. 5.80.

Kétszeres, piacra hozatott 950 mm. I. rendű 6.90, II. r. 6.60, III. r. 6.45.

Árpa, piacra hozatott 800 mm. I. rendű 5.60, II r. 5.55, III. r. 4.80.

Zab, piacra hozatott 780 mm. I. rendű, 6.—, II. r. 5.80, III. r. 5.60.

Tengeri piacra hozatott 950 mm. 6-tengeri. I. rendű —, II. r. —, II. r. —.

Uj tengeri I. r. 3.90, II. 3.80 III. kr. 3.70.

Köles 6.—, 5.90. 4.80.

Köleskása 13.—, 12.50, 12.00.

Burgonya 2.— 1.80 1.70.

Piaczi áruezikek:

100 kilónként: Bab fehér 8— bab sárga 7.00 burgonya 2.00 só darabos 11.80, só darált 12.30, d. zsír 62—64 frt, széna I. rendű 2.20, II. r. 1.80 III. r. 1.60, szalma I. r. 65 frt II. r. 52, szalonna sós 58—60 frt, szalonna sótlan 59— frt. háj 58—60 frt, juh turó 57— szappan 21.50 frt, aszalt szilva 20— frt, borsó 18.52 frt, lencse 20.50 frt, rizs 18 frt, pirszen 2.00, salgótarjáni 152, szalonkőszén 185, árpa kása 17.—18.—35.

Kilónként: Árpakása 14 36 kr aszalt-szilva 22 kr, asztali dara 17 kr burgonya 3 kr., borsó szépeességi 18 kr., szatmári 18 kr

bab fehér 10 kr, sárga 10 kr, disznó-zsir 64, cukor 46, irós-vaj — frt — kr, köleskása 15 kr., lenese szatmári 24 kr, szépeességi 26 kr, liszt Nr. 1. kr, Nr. 2. 14 kr, 3. 13 1/2 kr Nr. 4. 13 kr, Nr. 5. 12 kr, Nr. 6. 12 kr, olvasztott vaj 80 kr., só darabos 11 kr, darált 12 kr, rizskása 15—36 kr, szappan 22 kr, szonna sós 60 kr, sótlán 60 krajczár, kávé 52 frt —kr.

CSARNOK.

Salve Regina.

— Regény. —
Írta: **Palotás Fausztin.**
(Folytatás.)

Meggyuladt a vére, kedvére őrvönghetett. — Salve Regina! Ezt enekelték a jólekek lágyan meghatóan a bűnei miatt tengerbe sülyedt város buborékjai fölött. Ez lesz az én győzelmi diadalom, midőn mindenki sir, jajgat atkozódik körülöttem.

Ujongott, toporzékolt, rémes hahotája sikojba fult, majd pedig sziszegéssé enyhült. Meghalt benne a nő: a teremtés e magasztos s a tökélyhez legközelebb álló alkotásának minden bája egy-egy furiává változott, mely lángpallossá üvölt, hogy öljön, pusztítson.

Térvary a leghizelgőbb bókokkal halmozta el nejét a nem remélt siker hallatára. Boldog tervezgetést főzött hozzá rögtön.

— A holnapi rendkívüli tanácsülés elfogadja ajánlatomat. A közgyűlés megszavazza a vételért, mely kerek nyolczvanezer forintot tesz ki. Az összeget rögtön lefoglaltatom hozományon fejében a nevedre, hogy senki hozzá ne férhessen. Az uradalomnak viz alatt levő nagyobb része ugyanis árverés alá kerül! evvel a pénzzel még kezdetünk valamit!

Alkonyodott. A báróné előparancsolta a fogatot. Sietnie kell a vasúthoz, nehogy a gyorsvonatot elszalaszssa. A kapitány engedelmet kért, hogy elkísérhesse. Fürgén a bakra ugrott.

Térvary nejehez fordult. — Azt akarja szolt halkán, hogy nyelvére vegye, megszólja a csöcselék. Nem fog elutazni ma, mert holnap a tanácsára, támogatására lesz szükségem. A bérlők küldöttségét kell fogadnunk s nem térhetünk ki előlük. Meg kell őket nyugtatnunk, mert ravasz, furfangos a paraszt: minden rosszra hajlandó, ha el van keseredve!

Most hagyták el Karantát a városi vendégek is. Elek a polgármesterrel ült egy koszin, szívélyesen köszöntve Térvaryt, a ki szinte belefáradt a kalapleemelésbe. Csengeleiné nagybátyjával utazott, kendőjét mélyen előre huzta, hogy bánatos arcját senki ne láthassa.

A kapitány is elkocsizott, a nélkül, hogy Erzsikét figyelemre méltatta volna. Sem önmagával, sem a viszonyokkal nem volt megelégedve. Bántotta, hogy a báróné vak eszközül hagyta magát felhasználtatni, nem tett neki Erzsike féltékenysége; haragudott, hogy elek előtt meg kellett hunyászknodnia. Szóval: mai szereplése a kellemetlenségek és csalódások láncolata, a melyekért elégtételt fog szerezni magának.

Az éj ráborította sötét palástját a telepre. A bucsu különböző szórakozásai után édes mindenkinek a nyugalom. Térvary a szó teljes értelmében el volt esigázva, egész nap lótot-futott: s a város uraival folytatott tárgyalások állandó izgatottságban tartották.

Lefeküdt, de mielőtt elaludt volna, neje zsörtölődéseit kellett végig hallgatnia.

— Ha már kérelemmel, rimázkodással, a szomorú jövőre való hivatkozással rávette, hogy elek előtt magát a porig alazza, mért kényszeríti az itt maradásra? Ó nem lesz a szószólója tovább: kincsért sem hallgatja végig a paraszt deputáció siránkozásait. Ami ezután következik, az a földesur gondja. Ó nem tud ebben a nyomorult szobában lepihenni. Penészes a levegő, kiállhatatlan a szag. Főfájást kap, vagy hát mindenáron beteggé akarja tenni, nem elég volt a lelki izgalom.

Hogy neheztelését tényleg megmutassa, ehhez arányított zajjal ment ki a szobából.

Talán a tavaszi éj enyhe levegője az ő szemére is álmodt fog hinteni.

A rövid, sötét folyosó végén volt a tanító szobája, honnét világosság csillámlott. Pillanat mulva eltűnt a fény, utána beszélgetés, léptek zaja hallatszott. Majd megnyílt az ajtó s a báróné az öreg tanító szikár alakját, mellette Erzsikét vélte felismerni.

— Hát ezek mért nem alusznak? Ötlött az agyába gyanakvóan. És szorosan a falhoz simult, a homály daczára nehogy észrevegyék.

Azok elhaladtak mellette s a kijáratnak tartottak.

— Menjünk gyorsan édes apám. Ezóta együtt vannak, várnak reánk! Majd elmondjuk, hogy addig nem indulhattunk el, míg ezek a bűnösök itt ki nem erőszakolták az álmukat.

Térvaryné tudja, hogy Erzsike kiket ért a bűnösök alatt és hogy ez az ítélet leginkább ő reá vonatkozik. A féltékenységtől győőrti, szerelmében megbántott szívnek lehet-e enyhébb a hangja?

Csodálkozását kíváncsiság tetézte.

Hová törtetnek ezek éjszakának évadján? Kik várnak rájuk, a kik előtt a késelelem miatt a jóltevő földesur sértegetésével mentegőzni kell? Az öreg tanítót, a ki folyton testi törődöttséget, gyengeséget emleget, micsoda titkos ok készteti, hogy neki vágjon a sötét éjszakának.

Kalandos ötlete támadt. Meg akarja tudni e titkos ut czélját.

(Folyt. köv.)

Virágos kert

a „Debreczeni Hirlap“ kis olvasóinak.

Az ember életideje.

— Mese. —

Mikor Isten a teremtés munkáját bevégezte, magas szine elé hivatta az embert s kérdezte:

— Hány esztendeig szeretnél élni?
Az ember egy kicsit gondolkozott s azt felelte:

— Elég lesz, Uram 30 esztendő.

De hogy kiment az Istentől, mindjárt megbánta, hogy olyan kevés életidőt kért. Az ember után az ökor ment be, s ez husz esztendőt kért az Istentől.

Kijő az ökor, de mindjárt megbánja, hogy husz esztendőt kért, gondolta, elég neki tiz esztendő is.

Azt mondja az ember az ökörnek:
— Ha sokalod, add nekem felét.

Az ökor oda adta jó szívvél.
Most már az embernek volt negyven esztendeje.

Az ökor után bemegy a számár, s kérdi az Ur tőle.

— No számár, hány esztendőt adjak neked?

— Annyit, Uram, mennyit az embernek, éppen harmincz esztendőt.

De a mire kiment, már meg is bánta, — hogy olyan sokat kért.

Kérdi odakint az ember:

— Kány esztendőt kértél, számár?

— Oh ne is kérdezd! nagy számár voltam, harmincz esztendőt kértem, megis kaptam pedig elég lenne nekem tizenöt esztendő is, elég bogáncsot ehetem az alatt.

— Hiszen ha sokalod — mondotta az ember — add nekem a másik tizenöt esztendőt.

— Jó szívvél, mondotta a számár, legyen a tiéd!

Most már volt az ember ötvenöt esztendeje.

A számár után a kutya ment bet az tizenkét esztendőt kért az Istentől, s abból is átadott nyolczat az embernek.

Most már az embernek volt hatvanhárom esztendeje.

A kutya után bement a majom. — Az huszat kért, abból oda adott az embernek tizet.

Mikor aztán így szépen kiegyezkedett az állatokkal visszament az Uristenhez jelentette az egyességet.

— Jól van, mondá az Ur, ha megegyeztetek, legyen úgy.

Hanem mi lett ebből az egyezségből?

Az lett ebből az egyezségből, hogy az ember, amíg harmincz éves, addig igazi ember módjára él. Harmincztól negyvedig ökor módjára dolgozik, kinlódik, huzza a terhet. Negyventől ötvenötig egy kicsit nehezedik; lassan visszi, czeveli a terhet mint a számár. Ötvenötől hatvanháromig otthon hagyogtatják házőrzőnek, mint a kutyát. Hatvanháromtól beleesik a gyermekésgébe, s játszanak vele, mint a majommal szokás.

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a a keresk. akadémia palotájában.

Nyilvános olvasóterem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Muzeum, a kollégiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. —4 óráig. Kedden: Előkészítő csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.

Zene-estélyek

A Hungaria kávéházban minden szerdán, szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyarai testvérek zenekara.

Az „Arany Bika“ vendéglő éttermében vasárnap esteként a Magyarai testvérek, Rácz Károly és Dajna Bandi zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.

Az „Arany Bika“ kávéházban hetenként két zeneestély van: hétfőn Rácz Károly szerdán a Magyaraiak.

A „Angol királynő“ vendéglőben kedden Magyarai testvérek, pénteken Rácz Károly és vasárnap Dajna Bandi játszanak.

A „Margit“-fürdőben vasárnap és ünnepnapokon d. u. 4—6 óra közt sétahangverseny. — Játsszik a katonazenekar.

A „Corad“ kávéházban kedden, csütörtökön és vasárnap Rácz Károly és Dajna Bandi zenekara tartanak zeneestélyeket.

Vilmos Ferencz kávéházában a Sas-utcai „Otthon“-ba zeneestély hetenként háromszor.

Szauer Sándor „Arany sas“ kávéházába minden héte este Dajna Bandi zenekara zeneestélyt.

Bérekocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	—40	—30
3/4 órára	—60	—45
Egy egész órára	—80	—60
Minden következő órára	—40	—30
Az utolsó órában túl félórára v. kevesebb időre	—20	—15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	—50	—30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetésnél (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik, a temetőbe ki és vissza	2	1 1/2
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	—80
A színházba menet	—60	—40
A színházból jövet	—80	—60
bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nap-pal menet vagy jövet kézi táskával	—50	—30
éjjel	—80	—60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczár díj jár.		
A korszolyázó, vagy csónakázó tóhoz, czukorgyár, légszeszgyár, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	—50	—30
menet és visszajövet egy órai várakozással	—80	—60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	—50	—30
menet és jövet egy órai várakozással	1	—70
minden következő órára	—60	—40
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	—90
minden következő órára	—40	—30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	—50	—30
menet és visszajövet 1 órai várakozással	—80	—60
minden további órára	—40	—30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számíttatnak.

